

Vi kan konstatere, at begge parter accept af køreplanen for fred og parternes bekræftelse af den på topmødet i Aqaba i juni og visionen i den om en tostatsløsning dengang gav anledning til optimisme og dengang gav anledning til håb om, at en løsning af den langvarige konflikt var inden for overskuelig rækkevidde.

Men man må jo sige, at disse forhåbninger bristede efter terrorbomben i Jerusalem den 19. august, og indtil for blot få dage siden var der ikke nogen tegn på, at nogen af parterne var rede til at forlade konfrontationskursen.

De seneste par dages udvikling giver dog anledning til forsigtig optimisme. Der har nemlig været en række uformelle kontakter mellem parterne, herunder på ministerniveau; Israel har tilkendegivet, at man principielt er rede til et første møde på premierministerniveau med henblik på at genstarte fredsprocessen, når den nye palæstinensiske regering er kommet på plads; stadig væk forventer vi, at det bliver med Ahmed Korei som regeringschef.

Regeringen hilser disse første forsøg på at genskabe tilliden velkommen, og vi håber på at se tilnærmende tiltag fra begge sider. Tiden må så vise, om de positive hensigter vil blive omsat til konkrete handlinger, der kan genskabe tilliden og bringe fredsprocessen tilbage på sporet.

Det er derfor afgørende, at vi nu benytter den mulighed, der er, ved at parterne er begyndt at nærme sig hinanden igen, til at opretholde presset på begge parter for at fortsætte ad denne vej.

Målet for regeringens såvel som det internationale samfunds bestræbelser på at løse konflikten i Mellemøsten er jo klart: Det er oprettelsen af en selvstændig, suveræn, demokratisk og levedygtig palæstinensisk stat i 2005 og en efterfølgende indgåelse af fredsaftaler mellem Israel og Syrien og Libanon, som kan føre til en endelig afslutning af den arabisk-israelske konflikt.

Midlerne hertil er de i køreplanen opregnede gensidige og parallelle skridt, som må tages for at genopbygge tilliden og bringe parterne mod den endelige fredsløsning. Det er jo som bekendt målet i Mellemøstkvartetens køreplan for fred, som oprindeligt blev lanceret under det danske EU-formandskab sidste år.

Regeringen mener fortsat, at køreplanen er det bedste udgangspunkt for en fredelig løsning og det eneste alternativ til den fortsatte volds-spiral. Parternes accept af køreplanen bragte således en lang række konkrete fremskridt med sig, som er blevet overset i forsøgene på at erklære køreplanen for død. Den rører jo heldigvis

fortsat på sig, og den skabte resultater undervejs.

Men hvis arbejdet med køreplanen som sådan, med dens målsætning, med dens gradvise tillidsskabende virksomhed skal fortsætte, så skal den bringes tilbage på sporet, og kun hvis den bringes tilbage på sporet, kan de første spadse fremskridt fortsætte.

Regeringen vil fortsat gennem EU støtte de internationale bestræbelser på at få parterne til at genoptage implementeringen af denne køreplan. Det er kun gennem en samlet og beslutsom indsats fra det internationale samfund, og ikke mindst naturligvis fra Mellemøstkvartetten, at vi kan tvinge parterne til forhandlingsbordet og til at give yderligere indrømmelser.

Men vi må samtidig erkende, at en fredsløsning i Mellemøsten ikke kan skabes uden USA's aktive medvirken og vedholdende indsats.

Regeringen vil gennem EU-samarbejdet derfor arbejde for at sikre, at USA fortsat engagerer sig i bestræbelserne på at fremme fred i Mellemøsten, og så må kontakten til de moderate arabiske lande, som var drivkræfterne bag det arabiske fredsiniciativ, der blev lanceret i april sidste år, fastholdes og udbygges for at sikre, at fredsbestræbelserne bliver regionalt forankret og accepteret, og det er jo det, vi fortsætter med vores forslag om partnerskab for reform og udvikling med de arabiske lande.

Regeringen vil fortsætte arbejdet for, at der etableres en overvågningsmekanisme bestående af kvartetens medlemmer og med base i området, som kan påse overholdelsen af køreplanen. En sådan mekanisme er af afgørende betydning for at kunne fastholde parterne på deres forpligtelser, når de måtte være indgået, som de forhåbentlig snart bliver.

Kl. 10.10

Begge parter bærer et ansvar for at skabe de rette omstændigheder, der muliggør fremskridt. Regeringen vil derfor både bilateralt og i EU-samarbejdet fortsætte en balanceret mellemøstpolitik – en mellemøstpolitik på to ben, som jeg sagde, da vi startede – og samtidig bidrage til at sikre balance i de internationale fredsbestræbelser.

Regeringen tager på det stærkeste afstand fra terror, og regeringen anerkender Israels ret til at beskytte sin befolkning mod terroraktioner. Men denne ret er hverken ubetinget eller ubegrænset. Den kan ikke udøves på en sådan måde, at et stort antal sagesløse palæstinensere ender med at betale prisen for handlinger udført af den vol-